# KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 1889/98/EKSF

## af 3. september 1998

## om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 74, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved beslutning nr. 2424/88/EKSF [1] vedtog Kommissionen fælles regler om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab;

(2) disse regler blev vedtaget i overensstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, især dem, som følger af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (»GATT«), af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (»antidumpingkodeks af 1979«) og af aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i GATT (»kodeks om subsidier og udligningstold«);

(3) afslutningen af Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger førte til oprettelsen af Verdenshandelsorganisationen (»WTO«);

(4) bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af WTO vedtaget ved Rådets afgørelse 94/800/EF [2] (»WTO-overenskomsten«) indeholder bl.a. den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (»GATT 1994«), en ny aftale om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994 (i det følgende benævnt »antidumpingaftalen af 1994«) og en ny aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (»subsidieaftalen«);

(5) fællesskabsreglerne bør ændres på baggrund af disse nye aftaler; i betragtning af den forskelligartede karakter af de nye regler for henholdsvis dumping og subsidier er det også ønskeligt at have særskilte retsakter, der indeholder fællesskabsreglerne på hvert af disse to områder; der blev derfor fastsat nye regler om beskyttelse mod dumpingimport ved Kommissionens beslutning nr. 2277/96/EKSF [3], hvorved denne import blev undtaget fra anvendelsesområdet for beslutning nr. 2424/88/EKSF;

(6) fællesskabsreglerne for anvendelse af udligningsforanstaltninger bør derfor ændres på baggrund af de nye multilaterale regler, bl.a. hvad angår indledningen af en procedure og gennemførelsen af de efterfølgende undersøgelser, herunder fastlæggelsen og behandlingen af de faktiske oplysninger, indførelsen af midlertidige foranstaltninger, indførelsen og opkrævningen af udligningstold, gyldighedsperioden for og fornyet undersøgelse af udligningsforanstaltninger samt offentliggørelsen af oplysninger vedrørende subsidieundersøgelser;

(7) i betragtning af de omfattende ændringer, der følger af de nye aftaler, og for at sikre en korrekt og gennemsigtig gennemførelse af de nye regler bør de nye aftaler i videst muligt omfang gennemføres i fællesskabslovgivningen;

(8) Det Europæiske Fællesskab gennemførte subsidieaftalen ved Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 [4]; det bør derfor sikres, at Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på tilsvarende måde anvender de principper og definitioner, der er indeholdt i forordning (EF) nr. 2026/97, for at sikre at De Europæiske Fællesskabers udenrigshandelslovgivning er ensartet under hensyntagen til Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs beslutningsprocesser;

(9) det må endvidere anses for tilrådeligt tilstrækkelig detaljeret at forklare, hvornår der foreligger subsidier, efter hvilke principper de kan udlignes (især om der specifikt er ydet subsidier), og på grundlag af hvilke kriterier det udligningsberettigede subsidiebeløb skal beregnes;

(10) ved afgørelsen af, om der foreligger subsidier, er det nødvendigt at påvise, at statslige eller andre offentlige organer har ydet et finansielt bidrag inden for et lands område, eller at der har været tale om indkomst- eller prisstøtte som omhandlet i artikel XVI i GATT 1994, og at en virksomhed derved har opnået en fordel;

(11) det er nødvendigt tilstrækkelig detaljeret at redegøre for, hvilke former for subsidier der ikke kan udlignes, og hvilken procedure der skal følges, hvis det som led i en undersøgelse fastslås, at en virksomhed, der er omfattet af undersøgelsen, har modtaget subsidier, som ikke kan udlignes;

[1] EFT L 209 af 2. 8. 1988, s. 18.
[2] EFT L 336 af 23. 12. 1994, s. 1.
[3] EFT L 308 af 29. 11. 1996, s. 11.
[4] EFT L 288 af 21. 10. 1997, s. 1.

(12) ifølge subsidieaftalen udløber gyldigheden af bestemmelserne om ikke-udligningsberettigede subsidier fem år efter WTO-overenskomstens ikrafttræden, medmindre gyldigheden forlænges ved fælles overenskomst mellem medlemmerne af WTO; det kan derfor vise sig nødvendigt at ændre denne beslutning i overensstemmelse hermed, hvis gyldigheden af nævnte bestemmelser ikke forlænges;

(13) det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om den subsidierede indførsel har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade; ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet;

(14) det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«; det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes foranstaltninger i form af udligningstold på vegne af producenterne i en region i Fællesskabet og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region;

(15) det er nødvendigt at fastsætte, hvem der kan indgive en klage vedrørende subsidier, herunder omfanget af den pågældende EKSF-erhvervsgrens tilslutning hertil, samt hvilke oplysninger om udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde; det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure;

(16) det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes berørte parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser; det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning; der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en berørt part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre berørte parter, og fremsætte bemærkninger hertil; medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger;

(17) det er nødvendigt at fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage og senere end ni måneder efter indledningen af en procedure; Kommissionen kan under alle omstændigheder kun indføre midlertidig told i en periode på fire måneder;

(18) det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper eller udligner virkningerne af udligningsberettigede subsidier og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told; det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplering af undersøgelsesresultaterne; ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og håndhævelsen heraf ikke giver anledning til adfærd, der begrænser konkurrencen;

(19) det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt bør afsluttes inden for en frist på 12 måneder og i intet tilfælde senere end 13 måneder efter indledningen af undersøgelsen, uanset om der er fastsat endelige foranstaltninger;

(20) en undersøgelse eller en procedure bør afsluttes i tilfælde af, at subsidiebeløbet anses for minimalt, eller hvis omfanget af den subsidierede indførsel eller skaden er ubetydelig, navnlig hvis indførslen har oprindelse i udviklingslande, og disse kriterier bør fastlægges nærmere; i de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes;

(21) det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende kraft, hvor dette anses for påkrævet, og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves; det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage;

(22) det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en ny undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes; i tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere

nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale udligningstold;

(23) selv om subsidieaftalen ikke indeholder bestemmelser om omgåelse af udligningsforanstaltninger, foreligger der mulighed for en sådan omgåelse på vilkår, der, omend de ikke er identiske med, så dog ligner vilkårene for omgåelse af antidumpingforanstaltninger; det må derfor anses for påkrævet at indsætte en bestemmelse i denne beslutning om modvirkning af omgåelse;

(24) det er formålstjenligt at tillade suspension af udligningsforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger;

(25) det er nødvendigt at fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel;

(26) for at sikre en behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter importhandelstallene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne beslutning;

(27) det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen; udvalget sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand;

(28) det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende udligningsberettigede subsidier og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis;

(29) for at sikre afslutning af undersøgelserne inden for de fastsatte frister er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at anvende stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort;

(30) det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for disse parter, end hvis de pågældende havde været rede til at samarbejde;

(31) der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretnings- eller statshemmeligheder ikke videregives;

(32) det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om fyldestgørende fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som, under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet, gør det muligt for parterne at varetage deres interesser;

(33) der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, hvorunder der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger er i Fællesskabets interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parters ret til at få indsigt i oplysninger;

(34) ved anvendelsen af reglerne i subsidieaftalen er det med henblik på at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som det er søgt at fastlægge ved denne aftale, af væsentlig betydning, at Fællesskabet tager hensyn til, hvorledes dets vigtigste handelspartnere fortolker disse regler, således som det kommer til udtryk i lovgivning eller fast praksis;

(35) beslutning nr. 2424/88/EKSF bør derfor ophæves —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

**Principper**

1. Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Fællesskabet medfører, at der forvoldes skade.

2. I denne beslutning anses en vare for at være subsidieret, hvis der til varen ydes udligningsberettigede subsidier som defineret i artikel 2 og 3.

3. Sådanne subsidier kan ydes af staten i oprindelseslandet for den indførte vare eller af staten i et andet land, fra hvilket varen udføres til Fællesskabet, i denne beslutning benævnt »eksportlandet«.

Ved »staten« forstås i denne beslutning en regering eller et hvilket som helst offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 finder bestemmelserne i denne beslutning fuldt ud anvendelse på varer, der ikke indføres direkte fra oprindelseslandet, men udføres til Fællesskabet fra et andet land, og den eller de pågældende transaktioner anses i påkommende tilfælde for at have fundet sted mellem oprindelseslandet og Fællesskabet.

5. I denne beslutning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

*Artikel 2*

**Definition af subsidier**

Subsidier anses for at foreligge, hvis:

1) a) staten i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag, dvs. hvor:

i) statslig praksis indebærer direkte overførsel af midler (f.eks. tilskud, lån og indskud af egenkapital), mulige direkte overførsler af midler eller forpligtelser (f.eks. lånegarantier)

ii) statsindtægter, der ellers er betalbare, ikke opkræves, eller der gives afkald herpå (f.eks. skatteincitamenter, såsom skattegodtgørelser); i den forbindelse anses fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler samme vare, når den er bestemt til indenlandsk forbrug, eller tilbagebetaling af sådanne afgifter eller skatter med beløb, som ikke overstiger dem, der er pålignet varerne, ikke for at være subsidier, forudsat at en sådan fritagelse indrømmes i henhold til bilag I, II og III

iii) staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer

iv) staten

— indbetaler midler til en finansieringsmekanisme, eller

— overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten

eller

b) der foreligger en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte i henhold til artikel XVI i GATT 1994, og

2) der herved opnås en fordel.

*Artikel 3*

**Udligningsberettigede subsidier**

1. Subsidier kan kun undergives udligningsforanstaltninger, hvis de er specifikke som defineret i stk. 2, 3 og 4.

2. For at fastslå, om subsidier er specifikke for en virksomhed eller en erhvervsgren eller en gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene (i det følgende benævnt »visse virksomheder«) inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, gælder følgende principper:

a) Når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder, er sådanne subsidier specifikke.

b) Når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, fastsætter objektive kriterier eller betingelser for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf, er der ikke tale om specificitet, forudsat at støtteberettigelsen opnås automatisk, og de pågældende kriterier og betingelser overholdes strengt.

I denne artikel forstås ved objektive kriterier eller betingelser sådanne kriterier eller betingelser, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt, såsom antal beskæftigede eller virksomhedsstørrelse.

Kriterierne eller betingelserne skal klart fremgå af love, forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres.

c) Skulle der være grund til at antage, at subsidier er specifikke, uanset at de ved anvendelsen af de principper, der er fastlagt i litra a) og b), ser ud til ikke at være det, kan andre faktorer tages i betragtning. Der er tale om følgende: et subsidieprogram anvendes af et begrænset antal virksomheder eller anvendes i overvejende grad af visse virksomheder, der ydes uforholdsmæssigt store subsidier til visse virksomheder og den måde, hvorpå den subsidieydende myndighed har udøvet sine skønsbeføjelser ved beslutningen om at yde subsidier. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til oplysninger om, hvor hyppigt anmodninger om subsidieydelser afvises eller imødekommes og til grundene til sådanne afgørelser.

Ved anvendelsen af første afsnit tages der hensyn til, i hvor høj grad der er tale om diversificering af den økonomiske aktivitet inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, og hvor længe subsidieprogrammet har været i anvendelse.

3. Subsidier, som er begrænset til at omfatte visse virksomheder i et nærmere bestemt geografisk område inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, er specifikke. Fastsættelse eller ændring af generelt gældende afgiftssatser, som foranstaltes af statslige eller andre myndigheder, der er beføjet hertil, anses i denne beslutning ikke for at være specifikke subsidier.

4. Uanset stk. 2 og 3 anses følgende subsidier for at være specifikke:

a) Subsidier, som retligt eller faktisk, enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser, er betinget af eksportresultater, herunder de i bilag I anførte eksempler.

   Subsidier anses for faktisk at være betinget af eksportresultater, når det af de faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidier, omend den ikke er retligt betinget af eksportresultaterne, i virkeligheden er bundet til den faktiske eller forventede udførsel eller til de forventede eksportindtægter. Det forhold, at der ydes subsidier til eksporterende virksomheder, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at der er tale om eksportsubsidier som defineret i denne bestemmelse.

b) Subsidier, der enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer.

5. Afgørelser om specificitet i henhold til denne artikel skal klart dokumenteres på grundlag af positivt bevismateriale.

*Artikel 4*

**Ikke-udligningsberettigede subsidier**

1. Følgende subsidier undergives ikke udligningsforanstaltninger:

a) subsidier, der ikke er specifikke, som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3

b) subsidier, der er specifikke, som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3, men som opfylder betingelserne i stk. 2, 3 eller 4 i nærværende artikel.

2. Subsidier til forskningsaktiviteter, der varetages af virksomheder eller af højere læreanstalter eller forskningsinstitutioner på grundlag af kontrakter med virksomheder, undergives ikke udligningsforanstaltninger, hvis subsidierne ikke dækker mere end 75 % af omkostningerne ved industriel forskning eller 50 % af omkostningerne ved udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase, og forudsat at de pågældende subsidier begrænses til udelukkende at omfatte:

a) personaleomkostninger (forskere, teknikere og andet personale, der udelukkende er beskæftiget inden for forskningsaktiviteterne)

b) omkostninger til instrumenter, udstyr, grund og bygninger, der udelukkende og permanent (undtagen ved afhændelse på kommercielt grundlag) anvendes til forskningsaktiviteterne

c) omkostninger i forbindelse med rådgivning og tilsvarende tjenesteydelser, som udelukkende vedrører forskningsaktiviteterne, herunder indkøbt forskning, teknisk indsigt, patenter osv.

d) yderligere generalomkostninger, der direkte påløber som følge af forskningsaktiviteterne

e) andre løbende omkostninger (til materialer, forsyninger og lignende), der direkte påløber som følge af forskningsaktiviteterne.

Med henblik på første afsnit

a) fastsættes det tilladelige omfang af de ikke-udligningsberettigede subsidier på grundlag af de samlede støtteberettigede omkostninger, der påløber i det enkelte projekts gennemførelsesperiode.

   For så vidt angår programmer, der spænder over »industriel forskning« og »udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase«, må det tilladelige omfang af ikke-udligningsberettigede subsidier ikke overstige det simple gennemsnit af det tilladelige omfang af ikke-udligningsberettigede subsidier, som gælder for ovennævnte to kategorier, beregnet på grundlag af alle støtteberettigede omkostninger, som fastsat i første afsnit, litra a)-e)

b) forstås ved udtrykket »industriel forskning« planlagt efterforskning eller kritisk undersøgelse med henblik på at afdække ny viden med det sigte, at sådan viden kan vise sig nyttig i forbindelse med udviklingen af nye produkter, processer eller servicefunktioner eller med betydelig forbedring af eksisterende produkter, processer eller servicefunktioner

c) forstås ved udtrykket »udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase« overførsel af industrielle forskningsresultater til en plan, blueprint eller skitse til nye, ændrede eller forbedrede produkter, processer eller servicefunktioner, både til salg og brug, herunder konstruktion af en første prototype, som vil kunne udnyttes kommercielt. Det kan endvidere omfatte den begrebsmæssige udformning og skitsering af alternative produkter, processer eller servicefunktioner og indledende demonstrations- eller forsøgsprojekter, når sådanne projekter ikke kan omdannes til industriel anvendelse eller kommerciel udnyttelse. Det omfatter ikke rutinemæssige eller periodiske ændringer af eksisterende produkter, produktionslinjer, fremstillingsprocesser, servicefunktioner og andre igangværende funktioner, selv om de pågældende ændringer kan betegnes som forbedringer.

3. Subsidier til ugunstigt stillede regioner i oprindelses- og/eller eksportlandet, som ydes i medfør af en generel ramme for regionaludvikling, og som ville være ikke-specifikke, hvis de kriterier, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2 og 3, anvendtes på hver af de pågældende støtteberettigede regioner, undergives ikke udligningsforanstaltninger, når:

a) hver ugunstigt stillet region er et klart afgrænset, sammenhængende geografisk område med en definerbar økonomisk og administrativ identitet

b) regionen anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, hvoraf det fremgår, at regionens vanskeligheder skyldes andet og mere end midlertidige omstændigheder; sådanne kriterier skal klart fremgå af love, andre forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres

c) de i litra b) nævnte kriterier skal indeholde et mål for økonomisk udvikling, som fastlægges på grundlag af mindst en af følgende faktorer:

— enten indkomst per capita eller husstandsindkomst per capita eller BNP per capita, som ikke må være højere end 85 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportland

— en arbejdsløshedsprocent, som skal være mindst 110 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportland

målt over en treårig periode; et sådant mål kan imidlertid være sammensat og omfatte andre faktorer.

I første afsnit forstås ved:

a) en »generel ramme for regionaludvikling«, at regionale subsidieprogrammer indgår som en del af en intern regionaludviklingspolitik, som er konsekvent og generelt gældende, og at subsidier til regionaludvikling ikke ydes i isolerede geografiske områder, hvor de ingen eller stort set ingen indflydelse har på en regions udvikling

b) »neutrale og objektive kriterier« kriterier, der ikke begunstiger bestemte regioner ud over, hvad der er påkrævet for at udligne eller mindske regionale uligheder inden for rammerne af regionaludviklingspolitikken. I den forbindelse skal der i regionale subsidieprogrammer fastsættes lofter over det subsidiebeløb, der kan ydes til hvert subsidieret projekt. Sådanne lofter kan differentieres efter de støtteberettigede regioners forskellige udviklingsniveau og skal udtrykkes i form af investeringsomkostninger eller omkostninger ved jobskabelse. Inden for sådanne lofter skal subsidierne fordeles tilstrækkeligt bredt og jævnt for at undgå, at subsidierne fortrinsvis udnyttes af eller i uforholdsmæssigt stort omfang ydes til bestemte virksomheder.

Denne bestemmelse anvendes på baggrund af de kriterier, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3.

4. Subsidier til at fremme tilpasningen af eksisterende anlæg til nye miljøkrav, der indføres ved lov og/eller andre forskrifter, hvorved virksomhederne pålægges større finansielle byrder, undergives ikke udligningsforanstaltninger, når subsidieydelsen:

a) er en engangsforeteelse, som ikke gentages

b) er begrænset til 20 % af tilpasningsomkostningerne

c) ikke dækker omkostningerne ved udskiftning og drift af de anlæg, hvortil der ydes subsidier, idet sådanne omkostninger i fuldt omfang bæres af virksomhederne

d) er direkte knyttet til og står i rimeligt forhold til en virksomheds nedbringelse af gener og forurening og ikke dækker sådanne omkostningsbesparelser ved produktionen, som måtte opnås, og

e) kan opnås af alle virksomheder, der kan tage det nye udstyr og/eller de nye produktionsprocesser i brug.

I første afsnit forstås ved udtrykket »eksisterende anlæg« anlæg, som har været i drift i mindst to år på det tidspunkt, hvor der stilles nye miljøkrav.

*Artikel 5*

**Beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb**

Med henblik på denne beslutning beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Normalt skal denne periode være modtagerens seneste regnskabsår, men det kan være enhver anden periode på mindst seks måneder forud for tidspunktet for indledningen af undersøgelsen, for hvilken der foreligger pålidelige finansielle og andre relevante data.

*Artikel 6*

**Beregning af fordelen for modtageren**

Ved beregning af fordelen for modtageren gælder følgende regler:

a) statsligt indskud af egenkapital anses ikke for at indebære en fordel, medmindre investeringen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis (herunder for indskud af risikovillig kapital), som private investorer i oprindelses- og/eller eksportlandet følger

b) statslån anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet. I så fald er fordelen lig med forskellen mellem disse to beløb

c) en statslig lånegaranti anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er en forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager garantien, betaler for et lån, som garanteres af staten, og det beløb, som

den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår uden en sådan statslig garanti. I så fald er fordelen lig med forskellen mellem disse to beløb, justeret for eventuelle forskelle i gebyrer

d) statslig levering af varer eller tjenesteydelser eller indkøb af varer anses ikke for at indebære en fordel, medmindre leveringen finder sted mod utilstrækkeligt vederlag, eller der for indkøbet er betalt mere end tilstrækkeligt vederlag. Om vederlaget er tilstrækkeligt, afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår for de pågældende varer eller tjenesteydelser i leverings- eller købslandet (herunder pris, kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre købs- og salgsbetingelser).

*Artikel 7*

**Generelle bestemmelser for beregningen**

1. Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes pr. enhed af den subsidierede vare, der er udført til Fællesskabet.

Ved beregningen af dette beløb kan følgende fratrækkes det samlede subsidiebeløb:

a) ethvert ansøgningsgebyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier

b) eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Fællesskabet specielt med henblik på at udligne subsidierne.

Stiller en berørt part krav om fradrag, skal den pågældende bevise, at kravet er berettiget.

2. Ydes subsidier ikke på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder, fastsættes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved efter omstændighederne at fordele værdien af de samlede subsidier i forhold til omfanget af produktionen, salget eller udførslen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier.

3. Kan ydelsen af subsidier knyttes til erhvervelse af eller fremtidig erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved at fordele beløbet over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver inden for den pågældende erhvervsgren. Det således beregnede beløb, som kan henføres til undersøgelsesperioden, herunder beløb, der vedrører anlægsaktiver, som er erhvervet før denne periode, fordeles som beskrevet i stk. 2.

Forringes aktivernes værdi ikke, sidestilles subsidierne med et rentefrit lån og behandles i overensstemmelse med artikel 6, litra b).

4. Kan ydelsen af subsidier ikke knyttes til erhvervelse af anlægsaktiver, skal det beløb, som svarer til den fordel, der er opnået i undersøgelsesperioden, principielt henføres til denne periode og fordeles som beskrevet i stk. 2, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, som berettiger henførsel til en anden periode.

*Artikel 8*

**Konstatering af skade**

1. I denne beslutning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af:

a) omfanget af den subsidierede indførsel og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og

b) denne indførsels virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af den subsidierede indførsel fastslås det, om der har været tale om betydelig stigning i indførslen enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår den subsidierede indførsels virkning på priserne tages det i betragtning, om de subsidierede varer udbydes til en væsentligt lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end et land samtidigt omfattet af antisubsidieundersøgelser, kan virkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:

a) det udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, ikke er minimalt som defineret i artikel 14, stk. 5, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og

b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede indførsel for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation, herunder: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere subsidiering eller dumping; størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne opregning er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at den subsidierede indførsel forvolder skade som defineret i denne beslutning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er ansvarlige for de virkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at disse virkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EKSF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

8. Virkningerne af den subsidierede indførsel vurderes i forhold til EKSF-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af den subsidierede indførsel ved en undersøgelse af produktionen af den snævrest mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der omfatter samme vare, og for hvilke de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. Konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

a) arten af den eller de pågældende subsidieydelser og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre

b) en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen

c) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel

d) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og

e) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere subsidieret udførsel, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

*Artikel 9*

**Definition af erhvervsgren i Fællesskabet**

1. I denne beslutning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del, som defineret i artikel 10, stk. 7, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter

b) under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabets område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når:

   i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og

ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked.

Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af at den subsidierede indførsel er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af den subsidierede indførsel.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis:

a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller

b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller

c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Anses en erhvervsgren i Fællesskabet for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne eller den regering, der yder de udligningsberettigede subsidier, mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 13, for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurderingen af Fællesskabets interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller foreligger den situation, som er omhandlet i artikel 13, stk. 9 og 10, kan der indføres midlertidig eller endelig udligningstold for Fællesskabet som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 8, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

*Artikel 10*

**Indledning af procedure**

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af påståede subsidier indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog stk. 9. Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for, at der ydes subsidier og forvoldes skade for en erhvervsgren i Fællesskabet som følge heraf, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier (herunder om muligt størrelsen heraf), at der forvoldes skade og foreligger en årsagssammenhæng mellem den påståede subsidierede indførsel og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Fællesskabet af samme vare) og så vidt muligt en redegørelse for omfanget og værdien af produktionen i Fællesskabet af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, navnet på det eller de pågældende oprindelses- og/eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare

c) beviser for, at der ydes subsidier, og for størrelsen og arten heraf, samt beviser for, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede

d) oplysninger om ændringer i omfanget af den påståede subsidierede indførsel, denne indførsels indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på fællesskabserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 8, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger så vidt muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. En undersøgelse kan indledes for at fastslå, om de påståede subsidier er specifikke som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3.

5. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende ikke-udligningsberettigede subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, 3 eller 4, for at fastslå, om de betingelser, der er fastsat i disse stykker, er opfyldt.

6. Ydes der subsidier i henhold til et subsidieprogram, hvis iværksættelse på forhånd er anmeldt til WTO-Udvalget vedrørende Subsidier og Udligningsforanstaltninger i henhold til artikel 8 i subsidieaftalen, og for hvilket nævnte udvalg ikke har fastslået, at de relevante betingelser, der er fastsat i artikel 8 i subsidieaftalen, ikke er opfyldt, skal der ikke indledes en undersøgelse vedrørende subsidier, der ydes i henhold til et sådant program, medmindre en overtrædelse af artikel 8 i subsidieaftalen er konstateret af det kompetente WTO-tvistbilæggelsesorgan eller via voldgift som omhandlet i artikel 8, stk. 5, i subsidieaftalen.

7. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det, på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet«, hvis den har tilslutning fra producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

8. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Snarest muligt efter modtagelsen af en behørigt dokumenteret klage i henhold til denne artikel og under alle omstændigheder inden iværksættelsen af en undersøgelse underretter Kommissionen imidlertid det pågældende oprindelses- og/eller eksportland, og det indbydes til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 2, og for at nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

9. Beslutter Kommissionen under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet vedrørende indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier, at der forvoldes skade, og at der foreligger en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde indledningen af en sådan undersøgelse.

10. Beviserne vedrørende både subsidier og skade behandles samtidigt ved afgørelsen af, om der skal indledes en undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten udligningsberettigede subsidier eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes en procedure mod lande, hvis markedsandelen for indførslen fra disse lande er mindre end 1 %, medmindre de pågældende lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Fællesskabet.

11. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

12. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

13. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 5.

14. Kommissionen underretter de eksportører og importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, oprindelses- og/eller eksportlandet samt klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, som er omhandlet i stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet, og på anmodning også for andre berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

15. En antisubsidieundersøgelse må ikke være en hindring for toldbehandlingen.

*Artikel 11*

**Undersøgelse**

1. Efter indledningen af proceduren indleder Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både subsidiering og deraf følgende skade, og

disse spørgsmål undersøges samtidigt. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som, for så vidt angår subsidier, normalt skal omfatte den undersøgelsesperiode, der er omhandlet i artikel 5. Oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antisubsidieundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for oprindelses- og/eller eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger. De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen. Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 10, stk. 13, skal høres, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en berørt part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og klagere, som har givet sig til kende i henhold til artikel 10, stk. 13, samt staten i oprindelses- og/eller eksportlandet indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og indsigelser gøres gældende. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag. Kommissionen tager hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende bekræftes skriftligt.

7. Klagerne, staten i oprindelses- og/eller eksportlandet samt de importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til artikel 10, stk. 13, kan efter skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har meddelt Kommissionen, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 29, og at de anvendes som led i undersøgelsen. De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 28, skal det, i det omfang det er muligt, sikres, at de oplysninger, som berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 12, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes inden 13 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med undersøgelsesresultaterne i henhold til artikel 13 for tilsagn eller i henhold til artikel 15 for endelige foranstaltninger.

10. I hele undersøgelsesperioden giver Kommissionen staten i oprindelses- og/eller eksportlandet rimelig lejlighed til at fortsætte konsultationerne med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

*Artikel 12*

**Midlertidige foranstaltninger**

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis:

a) der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 10

b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og berørte parter har haft tilstrækkelig adgang til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 10, stk. 13

c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes udligningsberettigede subsidier til den indførte vare med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og

d) det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Den midlertidige udligningstold må ikke være højere end det samlede midlertidigt fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, men bør være lavere end dette beløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

3. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter konsultationer eller, i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

4. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1, første og andet afsnit, opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig udligningstold.

5. Kommissionen underretter omgående medlemsstaterne om afgørelser, der træffes i medfør af stk. 1-4.

6. Midlertidig udligningstold har en gyldighedsperiode på højst fire måneder.

*Artikel 13*

**Tilsagn**

1. En undersøgelse kan afsluttes, uden at der indføres midlertidig eller endelig told, hvis der modtages tilfredsstillende frivillige tilsagn, i henhold til hvilke:

a) oprindelses- og/eller eksportlandet erklærer sig indforstået med at ophæve eller begrænse subsidierne eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller

b) eksportørerne indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til det pågældende område, så længe der ydes udligningsberettigede subsidier til denne udførsel, således at Kommissionen efter konsultationer finder det godtgjort, at den subsidierede indførsels skadelige virkninger bringes til ophør. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne den udligningsberettigede subsidieydelse, og de bør være lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis sådanne forhøjelser er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men intet land og ingen eksportør skal være forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Hvis et land eller en eksportør ikke afgiver sådanne tilsagn eller undlader at efterkomme en opfordring hertil, skal det på ingen måde skade deres sag. Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis den subsidierede indførsel ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra lande eller eksportører, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes subsidier og forvoldes skade som følge heraf. Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 30, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. Den pågældende eksportør og/eller det pågældende oprindelses- og/eller eksportland kan få oplyst årsagen til, at det foreslås at afvise et tilsagn, og kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af et sådant tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen.

5. Godtages et tilsagn efter konsultationer, afslutter Kommissionen undersøgelsen.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om subsidier og skade normalt. Træffes der i den forbindelse negativ afgørelse om subsidier og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode. Træffes der positiv afgørelse om subsidier og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne beslutning.

7. Kommissionen kræver, at et land eller en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af et sådant tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 18, 19, 20 og 22 for at træde i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende oprindelses- og/eller eksportland.

9. Misligholder en part et tilsagn eller trækker det tilbage, indføres der i overensstemmelse med artikel 15 en endelig told på grundlag af de faktiske omstændigheder, der blev fastlagt i forbindelse med den undersøgelse, som førte til afgivelsen af det pågældende tilsagn, forudsat at denne undersøgelse afsluttedes med en endelig afgørelse om subsidiering og deraf følgende skade, og den pågældende eksportør eller oprindelses- og/eller eksportlandet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor eksportøren eller landet trækker et tilsagn tilbage.

10. Der kan efter konsultationer indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 12 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

*Artikel 14*

**Afslutning uden indførelse af foranstaltninger**

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

2. Fastslås det efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, afslutter Kommissionen undersøgelsen eller proceduren.

3. Proceduren afsluttes omgående, når det fastslås, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er minimalt, jf. bestemmelserne i stk. 5, eller når omfanget af den faktiske eller potentielle subsidierede indførsel eller skaden er ubetydelig.

4. For så vidt angår en procedure, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 12, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, hvis markedsandelen for de indførte mængder udgør mindre end de i artikel 10, stk. 10, nævnte procentdele. Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, anses omfanget af den subsidierede indførsel også for ubetydelig, hvis den udgør mindre end 4 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet, medmindre indførslen fra udviklingslande, hvis individuelle andele af den samlede indførsel udgør mindre end 4 %, tilsammen tegner sig for mere end 9 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet.

5. Det udligningsberettigede subsidiebeløb anses for at være minimalt, hvis det pågældende beløb udgør mindre end 1 % af værdien, dog således, at:

a) hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, er minimaltærsklen 2 %, og

b) for de udviklingslande, der er medlemmer af WTO, og som er anført i bilag VII til subsidieaftalen, samt for de mindre udviklede medlemmer af WTO, som helt og holdent har ophævet eksportsubsidier, som defineret i artikel 3, stk. 4, litra a), i denne beslutning, er minimalsubsidietærsklen 3 % af værdien; afhænger anvendelsen af denne bestemmelse af ophævelsen af eksportsubsidier, gælder den fra den dato, på hvilken ophævelsen af eksportsubsidierne anmeldes til WTO-Udvalget vedrørende Subsidier og Udligningsforanstaltninger, og så længe som det pågældende udviklingsland ikke yder eksportsubsidier; gyldigheden af denne bestemmelse udløber otte år fra WTO-overenskomstens ikrafttræden,

dog således, at det kun er undersøgelsen, der afsluttes, hvor det udligningsberettigede subsidiebeløb er lavere end det relevante minimalniveau for individuelle eksportører, og de pågældende skal fortsat være omfattet af proceduren, og kan blive udsat for senere, fornyede undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 18 og 19 for det pågældende land.

*Artikel 15*

**Indførelse af endelig told**

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 31, indfører Kommissionen efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg en endelig udligningstold, medmindre den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Udligningstolden må ikke være højere end det udligningsberettigede subsidiebeløb, som ifølge det konstaterede har givet eksportørerne en fordel, og som er fastlagt i henhold til denne beslutning, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Udligningstold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, som ifølge det konstaterede opnår en fordel ved de udligningsberettigede subsidier og forvolder skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne beslutning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget. I beslutningen om indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, det pågældende leverandørland.

3. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 27, må udligningstold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 27, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der er fastsat for parterne i stikprøven. Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra ethvert udligningsberettiget subsidiebeløb på nul og af minimal størrelse og fra udligningsberettigede subsidier, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 28. For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes et individuelt subsidiebeløb som omhandlet i artikel 27, anvendes individuelle toldsatser.

*Artikel 16*

**Tilbagevirkende kraft**

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig udligningstold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor foranstaltningerne i medfør af artikel 12, stk. l, eller artikel 15, stk. 1, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne beslutning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Kommissionen, uanset om der skal pålægges endelig udligningstold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt. I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige udligningstold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig udligningstold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5, at Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og:

a) der er tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende indførsel inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier i henhold til bestemmelserne i denne beslutning, og

b) det anses for påkrævet at pålægge denne indførsel udligningstold med tilbagevirkende kraft for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt skade.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig told på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

*Artikel 17*

**Varighed**

En udligningsforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke udligningsberettigede subsidier, som forvolder skade.

*Artikel 18*

**Fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb**

1. Endelige udligningsforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om subsidiering og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. En sådan fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

2. En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat ydes subsidier og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende subsidiering sted.

3. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel skal eksportørerne, importørerne, regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet og producenterne i Fællesskabet have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade.

4. Der skal i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i denne artikel, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne i Fællesskabet kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til stk. 2. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til denne artikel.

*Artikel 19*

**Midlertidige fornyede undersøgelser**

1. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til undersøgelse på Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør, en importør eller producenterne i Fællesskabet eller regeringen i oprindelses- og/eller eksportlandet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for en sådan midlertidig undersøgelse.

2. En midlertidig fornyet undersøgelse iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at udligne de udligningsberettigede subsidier, og/eller det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at udligne de udligningsberettigede subsidier, der forvolder skade.

3. Er den udligningstold, der er indført, mindre end de udligningsberettigede subsidier, iværksættes der en midlertidig fornyet undersøgelse, hvis producenterne i Fællesskabet fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at tolden har ført til utilstrækkelige eller ingen ændringer i videresalgspriserne for den indførte vare i Fællesskabet. Fremgår det af undersøgelsen, at de fremførte påstande er korrekte, kan udligningstolden forhøjes, så den svarer til den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, idet den forhøjede told dog ikke må overstige det udligningsberettigede subsidiebeløb.

4. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til subsidiering og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 8. I den forbindelse tages der ved den endelige afgørelse hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale.

*Artikel 20*

**Fremskyndede fornyede undersøgelser**

En eksportør, hvis udførsel er omfattet af en endelig udligningstold, men som ikke blev undersøgt individuelt som led i den oprindelige undersøgelse af andre grunde, end at den pågældende ikke var rede til at samarbejde med Kommissionen, skal på anmodning være berettiget til en fremskyndet fornyet undersøgelse med henblik på, at Kommissionen straks fastsætter en individuel sats for udligningstolden for denne eksportør. En sådan undersøgelse iværksættes, efter at der har fundet konsultationer sted i Det Rådgivende Udvalg, og producenterne i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

*Artikel 21*

**Tilbagebetalinger**

1. Uanset artikel 18 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at det udligningsberettigede subsidiebeløb, på grundlag af hvilket tolden er betalt, er blevet udlignet eller reduceret til et niveau, der er lavere end gældende toldsats.

2. For at opnå tilbagebetaling af udligningstold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og inden for seks måneder fra den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

3. En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den udligningstold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolddokumenter vedrørende

beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, der opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er blevet reduceret eller udlignet, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for en rimelig frist, afvises anmodningen.

4. Kommissionen beslutter efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at indlede en fornyet undersøgelse, hvor de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted inden for en frist på 12 måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder fra den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af udligningstolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling. Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted inden for en frist på 90 dage fra ovennævnte beslutning.

*Artikel 22*

**Generelle bestemmelser for fornyede undersøgelser og tilbagebetalinger**

1. De relevante bestemmelser i artikel 10 og 11, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til artikel 18, 19 og 20. Sådanne undersøgelser gennemføres hurtigt og afsluttes normalt inden for 12 måneder fra iværksættelsen af den fornyede undersøgelse.

2. Kommissionen iværksætter fornyede undersøgelser i henhold til artikel 18, 19 og 20 efter konsultationer i det rådgivende udvalg. Findes det på grundlag af en fornyet undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til artikel 18, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til artikel 19 og 20 af Kommissionen. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til artikel 18 og 19.

3. Er en fornyet undersøgelse af foranstaltninger i henhold til artikel 19 endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i artikel 18, undersøges foranstaltningerne også i henhold til artikel 18.

4. I alle fornyede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til artikel 18-21, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttedes i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til artikel 5, 6, 7 og 27.

*Artikel 23*

**Omgåelse**

1. Udligningstold, der er indført i henhold til denne beslutning, kan udvides til at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare og/eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, og der foreligger beviser for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og at der fortsat ydes subsidier til indførslen af samme vare og/eller dele deraf.

2. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg ved en kommissionsbeslutning, hvori det også pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Kommissionen efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg gældende fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne beslutning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på nærværende artikel.

3. Når en vare er ledsaget af et toldcertifikat, hvori det erklæres, at indførslen af varen ikke indebærer en omgåelse, skal den ikke registreres i henhold til artikel 24, stk. 5. Disse certifikater kan efter skriftlig anmodning udstedes efter bemyndigelse meddelt af Kommissionen

ved afgørelse, der træffes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, og certifikaterne er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

4. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende bestemmelser for told.

*Artikel 24*

**Generelle bestemmelser**

1. Både midlertidig og endelig udligningstold indføres ved Kommissionens beslutning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den beslutning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skatter og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel. Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Beslutninger om indførelse af midlertidig eller endelig udligningstold og beslutninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Sådanne beslutninger og afgørelser skal bl.a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af subsidierne og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af beslutningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse på fornyede undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 [1], kan vedtages i henhold til nærværende beslutning.

4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne beslutning, ved Kommissionens afgørelse, efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Kommissionen efter konsultationer træffer afgørelse herom. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke igen vil blive forvoldt skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de n¢dvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved Kommissionens beslutning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne beslutning.

*Artikel 25*

**Konsultationer**

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne beslutning, bortset fra de i artikel 10, stk. 8, og artikel 11, stk. 10, nævnte, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne beslutning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne meddeler så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne beslutning.

4. Konsultationerne omfatter især:

a) forekomsten af udligningsberettigede subsidier og metoderne til fastlæggelse af størrelsen heraf

b) forekomsten af skade og omfanget heraf

c) årsagssammenhængen mellem den subsidierede indførsel og skaden

d) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af de udligningsberettigede subsidier, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

[1] EFT L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

*Artikel 26*

**Kontrolbesøg**

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om subsidiering og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan det undlades at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at det pågældende land underrettes, og at sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør Kommissionen meddele oprindelses- og/eller eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte dage.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistås Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

*Artikel 27*

**Stikprøver**

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte:

a) et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller

b) den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Udvælgelsen af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til denne artikel påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel et individuelt udligningsberettiget subsidiebeløb for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne beslutning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve. Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 28 anvendelse.

*Artikel 28*

**Manglende samarbejde**

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne beslutning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejde.

2. Indgives svar ikke ad elektronisk vej, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og den pågældende skal indrømmes lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre

tilgængelige uafhængige kilder, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

*Artikel 29*

**Fortrolighed**

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på et vilkårligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at fællesskabsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne beslutning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne beslutning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 25, eller de konsultationer, der er beskrevet i artikel 10, stk. 8, og artikel 11, stk. 10, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne beslutning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne beslutning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.,

*Artikel 30*

**Fremlæggelse af oplysninger**

1. Klagerne, importørerne, eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og videregivelsen af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 14 og 15. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være på mindst

ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

*Artikel 31*

**Fællesskabets interesser**

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, bør træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede subsidiering og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antisubsidieundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i dette stykke, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Fællesskabets interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told, der indføres. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på en måned fra tidspunktet for ikrafttrædelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for Det Rådgivende Udvalg.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

*Artikel 32*

**Forbindelsen mellem udligningsforanstaltninger og multilaterale foranstaltninger**

Træffes der over for en indført vare modforanstaltninger, som indføres i henhold til tvistbilæggelsesprocedurerne i subsidieaftalen, og er sådanne foranstaltninger egnede til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af udligningsberettigede subsidier, skal udligningstold, der måtte være indført med hensyn til den pågældende vare, alt efter omstændighederne omgående suspenderes eller ophæves.

*Artikel 33*

**Afsluttende bestemmelser**

Denne beslutning udelukker ikke anvendelsen af:

a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande

b) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

*Artikel 34*

**Ophævelse af eksisterende lovgivning**

Beslutning nr. 2424/88/EKSF ophæves.

Henvisninger til beslutning nr. 2424/88/EKSF læses enten som henvisninger til nærværende beslutning for så vidt angår beskyttelse mod subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

*Artikel 35*

**Ikrafttræden**

Denne beslutning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes på procedurer, der indledes på eller efter denne dato.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. september 1998.

*På Kommissionens vegne*
Leon BRITTAN
*Næstformand*

*BILAG I*

**Liste over eksempler på eksportsubsidier**

a) Statens ydelse af direkte subsidier til virksomheder eller erhvervsgrene betinget af disses eksportresultater.

b) Valutahjemtagelsesordninger eller lignende praksis, der omfatter ydelse af en eksportpræmie.

c) Indenlandske transporttariffer og fragtrater for eksportforsendelser fastsat eller påbudt af staten på gunstigere vilkår end for indenlandske forsendelser.

d) Statens eller statslige organers levering, direkte eller indirekte gennem ordninger bemyndiget af staten, af indførte eller indenlandske varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af eksportvarer på vilkår, der er gunstigere end for leveringen af samme eller direkte konkurrerende varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af varer til indenlandsk forbrug, hvis (for varers vedkommende) sådanne vilkår er gunstigere end dem, som eksportørerne kan opnå på verdensmarkedet på kommercielt grundlag (1).

e) Hel eller delvis fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af eksporthensyn af direkte skatter (2) eller bidrag til sociale sikringsordninger, som er betalt eller skal betales af industri- eller handelsvirksomheder (3).

f) Særlige fradrag, der har direkte relation til eksport eller eksportresultater, og som ved beregningen af grundlaget for påligningen af de direkte skatter indrømmes ud over fradrag, der gives i forbindelse med produktion bestemt til indenlandsk forbrug.

g) Fritagelse for eller eftergivelse af indirekte skatter på produktion og distribution af eksportvarer, der overstiger de indirekte skatter (2), der opkræves på produktion og distribution af samme varer, når disse sælges til indenlandsk forbrug.

h) Fritagelse for og eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led (2) på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen for eller eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til indenlandsk forbrug; dog således, at der kan indrømmes fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til indenlandsk forbrug, hvis de pågældende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind) (4). Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II.

i) Eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter (2) ud over dem, der opkræves på indførte materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind); dog således, at en virksomhed i særlige tilfælde kan anvende materialer hidrørende fra hjemmemarkedet i samme mængde og med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer til substitution for sidstnævnte for at nyde godt af denne bestemmelse, hvis indførslen og de tilsvarende eksporttransaktioner finder sted inden for en rimelig frist, som ikke må overstige to år. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med

(1) Ved udtrykket »på kommercielt grundlag« forstås, at valget mellem indenlandske og indførte varer ikke er undergivet nogen form for restriktioner, men alene beror på kommercielle overvejelser.

(2) I denne beslutning forstås ved:
- »direkte skatter«: skatter på lønninger, fortjenester, renter, lejeindtægter, royalty og enhver anden form for indkomst samt ejendomsskatter
- »importafgifter«: told samt andre skatter og afgifter, som ikke er nævnt andetsteds i denne note, og som opkræves ved indførsel
- »indirekte skatter«: afgifter på salg, punktafgifter, omsætningsafgift, merværdiafgift, koncessionsafgift, stempelafgift, afgifter ved overdragelse, skatter på lager og materiel, grænseafgifter og alle andre afgifter end direkte skatter og importafgifter
- »indirekte skatter opkrævet i tidligere led«: skatter opkrævet på varer eller tjenesteydelser, der anvendes direkte eller indirekte ved fremstillingen af en vare
- »indirekte flerledsafgifter«: afgifter, som er fordelt på flere led, og som opkræves, hvor der ikke eksisterer nogen mulighed for senere skattegodskrivning i tilfælde af, at varer eller tjenesteydelser, der er afgiftspligtige i et bestemt produktionsled, anvendes i et senere produktionsled
- »eftergivelse af skatter«: omfatter tilbagebetaling af skatter eller skattenedslag
- »eftergivelse eller godtgørelse«: omfatter hel eller delvis fritagelse for eller udsættelse af importafgifter.

(3) Udsættelse er ikke nødvendigvis ensbetydende med eksportsubsidier, når der f.eks. opkræves passende renter.

(4) Litra h) gælder ikke for merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen, som træder i stedet for førstnævnte; spørgsmålet om vidtgående eftergivelse af merværdiafgift henhører udelukkende under litra g).

retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II, og retningslinjerne for fastlæggelse af, om substitutionsgodtgørelsesordninger er eksportsubsidier, jf. bilag III.

j) Statens (eller særlige statskontrollerede organers) indførelse af eksportkreditgaranti- eller forsikringsprogrammer, programmer for forsikring eller garanti mod omkostningsstigninger for eksportvarer eller programmer mod kursrisici til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab ved gennemførelsen at sådanne programmer.

k) Statens ydelse (eller ydelse gennem særlige organer, som kontrolleres af staten og/eller handler under dennes myndighed) af eksportkreditter til rentesatser, der er lavere end dem, eksportørerne ellers måtte betale for den således anvendte kapital (eller skulle betale, hvis de optog lån på de internationale kapitalmarkeder for at tilvejebringe kapital med samme løbetid og andre kreditvilkår og i samme valuta som eksportkreditten), eller hel eller delvis overtagelse af omkostninger, der bæres af eksportører eller finansieringsinstitutioner ved optagelse af kreditter, for så vidt de anvendes til at sikre en væsentlig fordel i henseende til eksportkreditvilkårene.

   Hvis et medlem af WTO imidlertid er part i et internationalt arrangement om offentlige eksportkreditter, som mindst 12 sådanne oprindelige medlemmer var part i pr. 1. januar 1979 (eller et senere arrangement til afløsning heraf, som disse oprindelige medlemmer har indgået), eller hvis et medlem af WTO i praksis anvender bestemmelserne om rentesatser i det pågældende arrangement, betragtes anvendelsen af eksportkreditordninger, der er i overensstemmelse med disse bestemmelser, ikke som en eksportsubsidieordning.

l) Enhver anden byrde for statskassen, som udgør en eksportsubsidieydelse i den betydning, der er anvendt i artikel XVI i GATT 1994.

*BILAG II*

**Retningslinjer for forbrug af materialer i produktionsprocessen** [1]

I

1. Indirekte skattenedslagsordninger kan åbne mulighed for fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind). På tilsvarende måde åbner godtgørelsesordninger mulighed for fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind).

2. I listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I henvises der i litra h) og i) til udtrykket »materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare«. Ifølge litra h) kan indirekte skattenedslagsordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led ud over omfanget af sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. Ifølge litra i) kan godtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter ud over sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. I begge punkter fastsættes, at der skal tages hensyn til svind, når der træffes afgørelse i sager vedrørende forbruget af materialer ved produktionen af den udførte vare. Litra i) omhandler også substitutionsvarer, hvor dette er relevant.

II

3. Når det som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne beslutning undersøges, om materialer forbruges ved produktionen af den udførte vare, anvender Kommissionen normalt følgende fremgangsmåde:

4. Når det påstås, at en indirekte skattenedslagsordning eller en godtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier i form af et for stort nedslag i eller en for stor godtgørelse af indirekte skatter eller importafgifter, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke materialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare og de forbrugte mængder. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå ordningen eller proceduren for at se, om den er rimelig, effektiv til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at ordningen eller proceduren anvendes på en forsvarlig måde.

5. Hvis der ikke foreligger en sådan ordning eller procedure, eller er den ikke rimelig, eller foreligger den og anses for rimelig, men det konstateres, at den ikke anvendes på en forsvarlig måde, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske materialer, der indgår, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 4.

6. Kommissionen skal behandle materialer som værende indgået som en fysisk bestanddel i den pågældende vare, hvis materialerne er anvendt i produktionsprocessen og er fysisk til stede i den udførte vare. Et materiale skal ikke nødvendigvis være til stede i slutproduktet i samme form som den, hvori det indgik i produktionsprocessen.

7. Ved fastsættelsen af den mængde af et bestemt materiale, der er forbrugt ved produktionen af den udførte vare, skal der normalt tages hensyn til »normalt svind«, og et sådant svind skal normalt anses for at være forbrugt ved produktionen af den udførte vare. Udtrykket »svind« omfatter den del af en given mængde materialer, som ikke har en selvstændig funktion i produktionsprocessen, det forbruges ikke ved produktionen af den udførte vare (f.eks. på grund af en ineffektiv udnyttelse), og det bliver ikke genindvundet, udnyttet eller solgt af den samme producent.

8. Ved afgørelsen af, om det krav om svind, der gøres gældende, er normalt, skal Kommissionen normalt tage hensyn til produktionsprocessen, de gennemsnitlige erfaringer i den pågældende erhvervsgren i eksportlandet og andre relevante tekniske faktorer. Kommissionen skal være opmærksom på, at det er et vigtigt spørgsmål, om eksportlandets myndigheder har beregnet spildprocenten på en rimelig måde, når en sådan sats skal indgå i skatte- eller afgiftsafslaget eller -eftergivelsen.

---

[1] Materialer, som forbruges i produktionsprocessen, er materialer, der indgår som en fysisk bestanddel i eksportvaren, samt energi, brændstoffer og olie, der anvendes i produktionsprocessen, og katalysatorer, der forbruges i forbindelse med fremstillingen af eksportvaren.

*BILAG III*

**Retningslinjer for fastlæggelse af, om substitutionsgodtgørelsesordninger er eksportsubsidier**

I

Godtgørelsesordninger kan åbne mulighed for tilbagebetaling eller godtgørelse af importafgifter på materialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare, hvor sidstnævnte vare ved udførslen indeholder indenlandske materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte varer, de substituerer. Ifølge litra i) i bilag I kan substitutionsgodtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i godtgørelse af importafgifter i et omfang, der overstiger afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de indførte materialer, for hvilke der kræves godtgørelse.

II

Når der som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne beslutning foretages en undersøgelse af substitutionsgodtgørelsesordninger, skal Kommissionen normalt anvende følgende fremgangsmåde:

1. I litra i) i bilag I fastsættes, at materialer hidrørende fra hjemmemarkedet kan substituere indførte materialer ved produktionen af en vare bestemt for udførsel, forudsat at der er tale om samme mængde materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer, der substitueres. Det er vigtigt, at der foreligger en kontrolordning eller -procedure, fordi den gør det muligt for eksportlandets regering at sikre sig og påvise, at den mængde materialer, for hvilken der kræves godtgørelse, ikke overstiger mængden af samme varer, der er udført, uanset under hvilken form, og at der ikke er tale om godtgørelse af importafgifter, der overstiger de afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de pågældende indførte materialer.

2. Når det gøres gældende, at en substitutionsgodtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en kontrolordning eller -procedure. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå kontrolprocedurerne for at se, om de er rimelige, effektive til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. For så vidt procedurerne anses for at opfylde betingelserne og anvendes forsvarligt, antages det, at der ikke ydes subsidier. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at kontrolprocedurerne anvendes på en forsvarlig måde.

3. Hvis der ikke foreligger sådanne kontrolprocedurer, eller er disse ikke rimelige, eller er der indført sådanne procedurer, som anses for rimelige, men det konstateres, at de ikke anvendes eller ikke anvendes på en effektiv måde, kan der være tale om, at der ydes subsidier. I sådanne tilfælde vil det normalt være nødvendigt, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske transaktioner med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 2.

4. Det forhold, at der foreligger en bestemmelse om substitutionsgodtgørelse, i henhold til hvilken eksportørerne kan udvælge bestemte importforsendelser, på hvilke der kræves godtgørelse, bør ikke i sig selv anses for ensbetydende med, at der ydes subsidier.

5. En for stor godtgørelse af importafgifter i den i litra i) i bilag I omhandlede betydning skal anses for at foreligge, hvor en regering betaler renter af pengebeløb, der tilbagebetales i henhold til godtgørelsesordninger, i et omfang svarende til de faktisk betalte eller de betalbare renter.